

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

202. An, & quando appelletur à mala relatione Examinatorum, & hinc à provisone parochialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

pro iudicio Episcopi præsumendum. Vide hanc in rem fufam decisionem Rotæ, quam refert Garc. p. 9. c. 2. n. 250.

2. Respondeo ad secundum; non cessare hanc præsumptionem etiam si appelleretur, & per sententiam Metropolitanam (à qua iterum appellet præelectus ab Ordinario) revocetur præelectio facta ab Episcopo; nam etsi Metropolitanus per novum concursum certior fieri possit de doctrina, ac sic deprehendere hanc fortè esse majorem in appellante; adhuc tamen per eius sententiam dicta præsumptio non eliditur, cum Ordinarius iudicare potuerit præelectum à se ex vita & moribus magis sibi notis. Lot. *ibid.* n. 112. & 113. Etiam ut C. Luc. ad *trid.* d. 32. n. 22. licet appellans docuerit, non solum de majore literatúra, sed etiam de aliis qualitatibus in se existentibus, & deficientibus in præelecto, adhuc iudicium Episcopi convinci nequeat de irrationabilitate; eò quod licet generaliter, & in abstracto habentes ejusmodi qualitates magis digni reputandi sint, quam carentes illis, hic tamen & nunc adhuc alius iis carens præligi possit ex alio capite, v. g. quia prudentior, populo magis gratus, vel magis proficiuus futurus, de nullo crimine diffamatus, &c. Unde etiam rectè Lott. n. 114. monet, hanc in rem præ oculis perpetuò habendum, quod docet D. Thom. 22. q. 63. art. 2. ad 3. nimirum quod etsi eligendus sit magis idoneus, nihilominus quantum ad hoc, ut electio impugnari nequeat in foro judiciali, satis esse bonum eligere, neque oportere eligere meliorem, cum alias omnis electio habere possit calumniam, ac proinde necessitatem eligendi meliorem referendam esse ad conscientiam eligentis. Unde etiam est, quòd dum appellatur ab Ordinario, admittatur appellatio ad effectum devolutivum tantum, non autem ad suspensivum, ut disponit constitutio Pii V. dum verò metropolitanus revocat sententiam, seu factam ab Episcopo præelectionem, ab eius sententia datur appellatio ad utrumque effectum; non enim censetur dicta constitutio voluisse tollere appellationem ab hac sententia suspensivam; cum neque id expresserit, neque etiam subsit eadem ratio. Lott. n. 119. citans Beltram. Gregor. & Rotam sic latè id explicantem *deif.* 537. p. 1. recent. n. 2. & 3.

Questio 202. An, & quando appelletur à mala relatione Examinatorum, & hinc à provisione parochialis?

1. Respondeo: non dari appellationem, etiam ad sedem Apostolicam à relatione Examinatorum, nec per eam impediri, aut suspendi quò minus ea executionem habeat, ut dicitur *cit.* c. 18. nec prædictorum Examinatorum relationem, quò minus executionem habeat, ulla devolutio aut appellatio, etiam ad sedem Apostolicam, interpolata impediat aut suspendat, quòd ipsum etiam intelligendum de appellatione devolutiva ex citato *Trid.* textu, procedereque tantum in beneficiis curatis, utpote de quibus solis ibi agit Trident. Rectè ait Garc. n. 242.

2. In simplicibus verò, licet electi seu nominati, à quibuscumque personis Ecclesiasticis non debeant institui, nisi prius ab Ordinario examinati & reperti idonei, nullus que se tueri possit appellationis remedio, quò minus examen subire teneatur, à relatione tamen & reprobatione Examinato-

rum, ut dicitur c. 13. *sess.* 7. relinquatur locus appellationis suspensivæ, non obstante c. 9. *sess.* 25. quippe quòd, quatenus se refert ad alia statuta, respicit *citatum cap.* 18. adeoque de beneficiis curatis intelligendum Garc. num. 243. & seq. Lott. l. 2. q. 31. n. 120. qui etiam n. 125. addit circa hæc beneficia non parochialia dubium non esse provisum eorundem cum omnibus inde securis esse & haberi attentatum, etiam si de facto non fuerit appellatum, si intra decendum (quòd ad appellandum conceditur) processum fuerit, juxta c. non solum. de appellatione in 6.

3. Nihilominus tamen etià in parochialibus juris patronatùs laici concedi appellatione (intelligi etiam suspensivam) præsentatis, dum unus solus est præsentatus, adeoque concursus locum non habet, à reprobatione Examinatorum, quia talis ex præsentatione habet jus ad parochiam. putat Garc. n. 245. Contrarium tamen sentit Lott. num. 127. nimirum neque in his (etiam si necessarius non sit concursus) providendis non admitti appellationem, intratè que rationes prohibita appellationis per constitutionem Pii V.

Questio 203. An, qualiter, & quando appelletur à mala Ordinarii electione?

1. Respondeo ad primum affirmative: ita enim habet constitutio Pii V. qua incipit: *In conferendis &c.* & sic censuit S. Congreg. Garc. n. 240. & de hac appellatione, non verò de appellatione à reprobatione Examinatorum accipiendus, Paris. l. 8. q. 9. n. 104. Zerol. &c.

2. Respondeo ad secundum: hanc appellationem esse solum ad effectum devolutivum, non verò suspensivum, ea namque interposita non impedit aut suspendit, quò minus executioni detur præelectio Episcopi; neque etiam provisus pendente hac appellatione est amovendus à parochiali, ut dicitur in constit. Pii V. Garc. n. 246. citans Zerol. *ubi supra.* Zech. Genuens. &c. proceditque hoc ipsum, etiam si contra præelectum, & Episcopi præelectionem per iudicem appellationis sit lata sententia, à qua præelectus appellavit; nam hæc secunda sententia non est mandanda executioni pendente appellatione, cum hæc habeat utrumque effectum devolutivum & suspensivum juxta dicta paulo ante Garc. n. 247. citans Gonz. gl. 6. n. 163. & seq. & Gurierez. l. 2. qq. canon. c. 11. n. 25. Procedit item, etiam si Examinatores in approbatione fuerint discordes; supposito enim, quòd tam electus quàm appellans sint de approbatis, nil refert, si in concordia, si in discordia sint approbati; sed neque ab Examinatorum approbatione aut reprobatione appellatur, sed ab electione Episcopi, in qua non attenditur, an Examinatores fuerint concordes, an discordes in approbatione, sed num ex approbatis electus sit magis idoneus. Garc. *sub* num. 247. contra Gonzal. gl. 9. in *annor.* num. 209. qui pro se citat Paris. l. 8. q. 9. n. 104. sed hic solum ait, in una Vincent. resolutum à S. Congreg. quòd detur appellatio à mala Episcopi electione, quoties Examinatores sunt discordes, quòd Garc. ait intelligendum de appellatione devolutiva tantum, non secus, ac si etiam Examinatores fuissent concordēs, cum constit. Pii loquatur generaliter & indistinctè. Nihilominus tamen lata primà sententià contra possessorem apud Curiam, sequestrandam parochialem juxta *Clem. unic. de sequestratione*